

LỬA KHUẤT

lường. Chính vì vậy Kiên và đồng nghiệp trong kíp điều khiển không cho phép mình sơ sễ và luôn nhắc nhở nhau thực hiện chỉ lệnh sản xuất theo quy trình kỹ thuật một cách nghiêm ngặt. Chỉ khi những tia nắng mặt trời từ những thanh phôi thép bật lên hình hài, Kiên mới thở phào nhẹ nhõm...

Siết lại quai mũ, Kiên bước xuống sàn nguội. Những thanh phôi vẫn còn bốc khói nghi ngút, hơi nóng hầm hập phủ vào người nóng rực, mồ hôi túa ra chảy dòng dòng, nhiều giọt lăn qua trán làm hai mắt anh cay xè. Kiên vừa gạt mồ hôi, vừa chăm chú nhìn từng thanh phôi thép. Anh hài lòng khi thấy bề mặt kim loại nhẵn bóng, ánh lên lấp lánh không hề có dấu vết sủi do bọt xỉ và các hợp chất trong quá trình nấu luyện.

Ông Việt, người thợ già hất lẩn vải dính kèm kính chịu nhiệt trên chiếc mũ bảo hộ, khuôn mặt đỏ đẫm vì hơi nóng thẩm thấu, cười nhẹ:

- Thép tốt đó chú. Cần quái gì KCS. Nhìn qua tớ biết là tuyệt rồi.

- Vâng! Cháu cũng thấy vậy. KCS họ kiểm tra để biết chất lượng phôi đưa vào cán. Thép mình làm ra, mình phải biết nó thế nào.

Tần, quản đốc phân xưởng ngắm kỹ những thanh phôi thép đầu tiên chất lên giá đỡ, tỏ ra thận trọng:

- Tôi đã giám sát kỹ tỷ lệ gang, fe rô, thạch anh,, huỳnh thạch và các hợp chất trong kỳ hoàn nguyên.